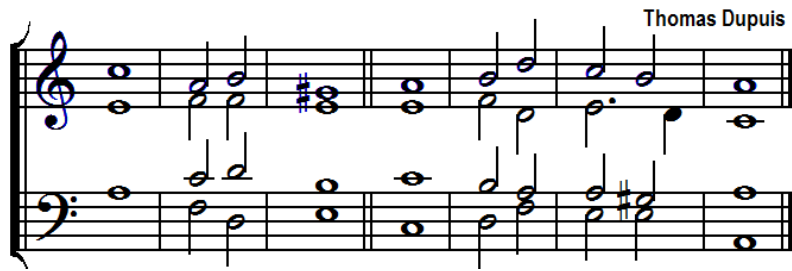

PSALM 77 VOCE MEA AD DOMINUM

Mijn stem roept god en SCHREEUWT HET UIT
mijn stem roept god *
- LAAT HIJ NAAR MIJ HOREN

In mijn nood zoek ik de heer OVERDAG
's nachts strek ik alsmaar mijn handen uit *
en weigert mijn ZIEL GETROOST TE WORDEN

Denk ik aan GOD, DAN KREUN IK
denk ik aan HEM, DAN VOEL IK WANHOOP

Gij houdt mijn OGEN OPEN
ik ben van streek en BRENG GEEN WOORD MEER UIT

Dan denk ik terug aan VROEGER DAGEN
en herinner mij de ALLEREERSTE JAREN

Soms denk ik 's nachts aan HOE IK ZONG
dan peins ik EN DAN DENKT MIJN GEEST:

Zal de heer ons voor ALTIJD VERSTOTEN?
zal hij nooit meer goed-GUNSTIG VOOR ONS ZIJN?

Is zijn goedheid nu voor-GOED TEN EINDE?
is het voor alle geslachten MET ZIJN WOORD GEDAAN?

Is god het verleerd om barm-HARTIG TE ZIJN?
is zijn erbarming ge-VANGEN IN ZIJN WOEDE?

Daarom zeg ik:* Mijn ONGELUK IS
dat de allerhoogste ONS NIET MEER BESCHERMT

Toch zal ik nooit vergeten, heer, WAT GIJ DEED
ik herinner mij uw WONDEREN VAN VROEGER

Aan al uw werken DENK IK TERUG
en uw DADEN OVERWEEG IK

Heilig is uw WEG, O GOD
welke god is zo GROOT ALS ONZE GOD ?
gij zijt de god die WOND'REN DOET
gij toont uw macht voor de OGEN VAN DE VOLKEN

Uw volk hebt gij met uw ARM BEVRIJD
de zonen van JAKOB EN VAN JOSEF

Toen de zeeën u ZAGEN, O GOD
toen de zeeën u zagen, krompen zij ineen *
en ZELFS DE DIEPTEN BEEFDEN

De wolken stortten hun WATER UIT
aan de hemel klonk de donder *
en uw bliksemschichten SCHOTEN HEEN EN WEER

Dreunend ROLDE DE DONDER
bliksems verlichtten de wereld *
en de aarde SIDDERDE EN BEEFDE

Maar dwars door de zee heen LIEP UW WEG
uw pad voerde door de watermassa, *
maar nergens WAS UW SPOOR TE ZIEN

Uw volk hebt gij als een KUDDE GELEID
door de hand van MOZES EN VAN AARON

Ere